

deres Pligter. Men dette er ikke Tilfældet med Bestillingsmænd af den Art som de her omhandlede. De ere ingen disciplinair Myndighed undergivne, og det eneste praktiske Middel, som man har imod dem, naar de vise sig forsonnelige, er derfor det, at lade dem fratræde og at see at erholde Andre i deres Sted, og Udvalget har troet, at det, for at forebygge Misforstaaelser, var rigtigt, at det udtrykkelig fremhævedes i Paragraphen, at noget Saadant kunde skee.

Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 5 til § 6 gaar kun ud paa en Redactionsforandring og er navnlig foranlediget ved en Genstilling, der under den foregaaende Behandling skete fra den høilærende Justitsministers Side. Udvalget har fundet, at det vil være muligt uden Skade at udtrykke den i Paragraphen givne Regel noget simplere, end det var skeet i dets Forslag til 2den Behandling, og at man især kan udelade de Bestemmelser, der handle om, hvad Taxationsmændene ikke skulle tage Hensyn til, Bestemmelser, som egentlig nærmest blot vare indkomne i Udvalgets Forslag til 2den Behandling, fordi nogle dertil svarende Bestemmelser allerede fandtes i Forordningen af 7de Juni 1827. — Under Nr. 6 har Udvalget foreslaaet, at § 7 skal udgaae. Det vil erindres, at dette allerede var foreslaaet ved den foregaaende Behandling; da det imidlertid dengang var foreslaaet i Forbindelse med Udvalgets Forslag om Formandsinstitutionens Vortfalden, fandt Udvalget sig foranlediget til at tage det tilbage, da denne Forudsætning ikke indtraadte. Ved fornyet Overveielse af Sagen er Udvalget dog kommet til det Resultat, at det dog vistnok ogsaa maa ansees som heldigt, selv naar Formandsinstitutionen bibeholdes, at lade den nævnte Paragraph udgaae. Udvalget kan nemlig ikke see rettere end, at det er en temmelig afgjørende Svævending mod denne Paragraphs Bestemmelser, at der derved fremkommer to Arter af Taxationer, nogle, som skulle foretages paa een Maade, og andre, som skulle foretages paa en anden Maade, uden at der er nogen anden Grund til denne Forskjel end den, at de angaae Eiendomme af forskjellig Værdi, og at

det som Følge deraf antages, at Omkostningerne ved den meest omstændelige Art af Taxation vilde være for byrdefulde for den ene Klasse af disse Eiendomme. Dette er nu vel en Betragtning, som ganske vist fortjener Opmærksomhed, men det er dog forekommet Udvalget, at den maa være den Betragtning underordnet, at det af de Grunde, som jeg tillod mig at udvikle allerede ved Sagens anden Behandling, maa siges at være af Bigtighed, at Reglerne for Taxationerne blive aldeles de samme for alle Eiendomme. Udvalget har ogsaa troet paa en noget anden Maade at kunne hjælpe lidt paa de mindre Eiendomsbefiddere, nemlig ved at gjenoptage et ligeledes af samme ved den foregaaende Behandling tilbagetaget Forslag, nemlig det Forslag til § 11, som nu findes under Nr. 11, Forslaget om, at Diæterne for Taxationsmændene skulle nedsættes til det Halve, naar Forretningens Gjenstand er en Fordeien- dom paa ikke over 1 Tønde Hartkorn eller en Bygning, der ikke er brandforsikret for Mere end 2,000 Rd. — Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 7 til § 8 er ikke andet end en ligefrem Følge af dets Vædringsforslag under Nr. 2 til § 2, og dets Vædringsforslag under Nr. 8, 9 og 10 til §§ 8, 9 og 11 hænge paa lignende Maade nøt sammen med Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 7 og maae ansees som en simpel Følge deraf. Hvad Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 12 til § 11 angaaer, da gaar det ud paa en blot Redactionsforandring, idet det foreslaaer udeladt en Sætning, der, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, ikke har nogen Betydning, da der ikke længer er forskjellige Regler for Betalingen i Kjøbenhavn og paa Landet og i Kjøbstæderne. Sluttelig skal jeg bemærke, at Udvalget under Nr. 13 har stillet det Forslag, at ved Laan paa 2den Prioritet af Umyndiges Midler skal den samlede Sum paa 1ste og 2den Prioritet ikke overstige $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen. Thinget vil let, efter hvad der foregik ved 2den Behandling, kunne forstaae, at Udvalget har troet at burde stille dette Forslag. Fra flere Sider fremkom der nemlig ved 2den Behandling Bemærkninger om, at der dog kunde